

Panda ve Maymun

Jane MEADOW

Panda ve Maymun

Jane MEADOW

Bambunun uzun ve yumuřak büyüdüğü yeřil bir ormanda, panda Bao yařardı. Bao sessiz yerleri severdi. Günlerini bambu koruslarında geçirir, yaprak çiğner ve rüzgârı dinlerdi. Kulağının arkasına küçük yeřil bir yaprak sıkıřtırmıřtı ve atıřtırmalıklar için minik, örgü bir bambu sepet taşırdı. Bao sakindi ve sabırlıydı; koruların huzurlu sessizliğini severdi.

Çok uzakta değil, aynı ormanda maymun Milo yaşardı. Milo yüksek ağaçlara tırmanmayı severdi. Uzun, kıvrık kuyruğu dengesini bulmasına yardım ederek daldan dala sallanırdı. Büyük, parlak kehribar rengi gözleri ve boynundaki küçük kırmızı atkısıyla Milo her zaman meraklı ve oyunbazdı. Yaprakların arasında zıplarken cıvıldar ve gülerdi.

Güneşli bir sabah Bao, sepeti hafifçe sallanarak bambuların arasında yavaşça yürüyordu. Milo yakındaki yüksek bir ağaca tırmanıyordu ve aşağıda Bao'yu gördü. 'Aşağıdaki sen, merhaba!' diye seslendi Milo, kuyruğuna asılı halde. Bao yukarı baktı ve gülümsedi. 'Yukarıdaki sen, merhaba!' dedi yumuşak bir sesle. 'Bambu atıştırmalıklarından paylaşmak ister misin?' Milo onunla buluşmak için aşağı sallandı.

Milo yumuşakça Bao'nun yanına kondu. 'Bambun lezzetli görünüyor,' dedi, kehribar rengi gözleri parlayarak. Bao sepetini açtı ve yumuşak bambu filizlerinden paylaştı. Birlikte oturup mutlulukla çiğnediler. Milo, 'Yüksek ağaçlara tırmanmayı severim. Tepeden bütün ormanı görebiliyorum!' dedi. Bao başını salladı. 'Ben sessiz bambu koruslarını severim,' dedi. 'Beni sakın hissettiriyorlar.'

Milo'nun bir fikri vardı. 'Hadi bir maceraya çıkalım!' dedi, yerinden zıplayarak. 'Ben en iyi bambuyu bulmak için tırmanabilirim, sen de korularda yolu gösterebilirsin. Eğlenceyi paylaşabiliriz!' Bao gülümsedi. 'Kulağa hoş geliyor,' dedi. 'Ama ben yavaş yürürüm.' Milo sırtıttı. 'Sorun değil. Ben de yavaşlayabilirim. Hadi gidelim!'

Maceraya başladılar. Bao bambuların arasındaki kıvrımlı bir yolda öncülük etti. Milo etrafa bakmak için yüksek bir ağaca tırmandı. 'En iyi bambu şurada!' diye seslendi, güneşli bir açıklığı işaret ederek. Bao başını salladı ve oraya doğru yürüdü. Milo aşağı sallandı ve çok hızlı gitmemeye çalışarak Bao'nun yanında yürüdü. 'Bu güzel,' dedi Milo, etrafına bakarak.

Yürürlerken Bao, Milo'ya bambuyu nasıl dinleyeceğini gösterdi. 'Şşşt,' dedi Bao. 'Yaprakların fısıldadığını duyuyor musun?' Milo durdu ve dinledi. 'Duyuyorum!' dedi, kocaman gözleri fal taşı gibi açılarak. 'Yumuşak bir şarkı gibi.' Bao gülümsedi. 'İşte bu yüzden koruları severim,' dedi. Milo huzurlu hissetti. Yeni arkadaşıyla bu sessiz anı sevdi.

Milo, mükemmel manzaralı yüksek bir ağaç fark etti. 'Yukarı tırmanıp en iyi bambu korusunu bulacağım!' dedi. Uzun kuyruğu bir dala dolanarak gövdeye tırmandı. Tepeden ormana baktı. 'Küçük bir derenin yanında harika bir koru görüyorum!' diye aşağı seslendi. 'Oraya gidelim!' Bao patisiyle el salladı. 'Yolu göster!' dedi.

Milo'nun tariflerini izlediler. Bao sepeti hafifçe zıplayarak istikrarlı bir şekilde yürüdü. Milo gözcülük yapmak için ağaçtan ağaca tırmandı. Bazen Milo çok fazla ileri gidiyordu ve Bao, 'Beni bekle!' diye sesleniyordu. Milo gülerek geri sallanıyordu. 'Kusura bakma, Bao! Daha yavaş gideceğim,' diyordu. İyi bir takım oldular, yol boyunca birbirlerine yardım ettiler.

Yolda, küçük bir derenin üzerine devrilmiş bir kütükle karşılaştılar. Bao kütüğe baktı. 'Benim için biraz sallantılı,' dedi. Milo'nun bir fikri vardı. Bir dala tırmandı ve onu sabit tuttu. 'Bu dalı senin için tutacağım,' dedi. 'Kütüğün üzerinden geçebilirsin.' Bao dala tutunarak dikkatlice adım attı. 'Teşekkür ederim, Milo,' dedi. 'İyi bir arkadaşsın.'

Sonunda derenin yanındaki koruya ulařtılar. Koru yumuřak bambularla doluydu. 'En iyi yeri buldun!' dedi Bao mutlulukla. Dinlenmek iin oturdular. Bao sepetini atı ve son bambu atıřtırmalıklarını paylařtı. 'Bunlar ok lezzetli,' dedi Milo. 'Paylařmak tadını daha da gzelleřtiriyor,' dedi Bao. iğnerken derenin akıřını izlediler.

Milo derenin yanındaki yüksek bir ağaca baktı. 'O ağaca tırmanmayı çok isterdim,' dedi. 'Ama seni yalnız bırakmak istemiyorum.' Bao gülümsedi. 'Hadi, tırman,' dedi. 'Ben sessizliğin ve bambunun tadını çıkarırım.' Böylece Milo yükseğe tırmanırken Bao dinlendi. Milo aşağı indiğinde, 'Bu çok eğlenceliydi! Ama seninle geçirdiğim sessiz zamanı da sevdim,' dedi. Bao başını salladı. 'İkisini de yapabiliriz,' dedi.

O günden sonra Bao ve Milo birçok macerayı paylaştılar. Milo yeni bambu korusları bulmak için tırmanıyor, Bao ise sessiz ormanda yolu gösteriyordu. Sırayla yapmayı ve birbirlerinin en sevdiği şeylerden keyif almayı öğrendiler. Milo yavaşlamayı ve bambuyu dinlemeyi öğrendi. Bao yukarı bakmayı ve dünyayı yüksek yerlerden görmeyi öğrendi. Dostlukları güçlendi.

Sık sık bambuların arasında birlikte oturur, atıştırma ve hikâyeler paylaşırlardı. 'Dostluk bambu gibidir,' dedi Bao. 'Paylaştığımızda ve önemseydiğimizde güçlenir.' Milo başını salladı. 'Ve yeni şeyleri birlikte denediğimizde daha eğlenceli olur,' dedi. Birbirlerine gülümsediler, arkadaş oldukları için mutluydular. Orman maceralarıyla doluydu ve daha fazlasına hazırdılar.

Ve böylece panda ile maymun en iyi arkadaş oldular. Dostluğun uzlaşmayı teşvik ettiğini gösterdiler. En sevdiğimiz şeyleri paylaştığımızda ve arkadaşlarımızın sevdiği şeyleri denediğimizde birbirimize daha da yakınlaşırız. Bao ve Milo'nun macerası, bir bambu korusu ve bir yüksek ağaçla devam ediyor. Biliyorlar ki birlikte her gün yeni bir maceradır.

Yeşil ormanda bambu hâlâ fısıldıyor ve yüksek ağaçlar hâlâ sallanıyor. Bao ve Milo oradalar; bambu atıştırmalıkları paylaşıyor ve yükseklerle tırmanıyorlar. Dostlukları nazik bir hatırlatmadır: uzlaştığımızda ve paylaştığımızda, birbirimizin en sevdiği şeylerde neşe buluruz. Ve bu, hepsinin en güzel macerasıdır.